

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 112 |

פרשת ויגש תשפ"ג

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה (מד, יח). אמר הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זצוק"ל: ויגש - יהודי ניגש לפני הקב"ה ומתפלל לפניו [כמאמר חז"ל אין הגשה אלא תפלה], ויאמר בי אדוני - הלא יש בי חלק אדנות שלך, לכן אבקש - ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני - שאזכה לדבר לפניך בתורה ובתפלה, שיעלו לפניך ויתקבלו לרצון באזני אדוני. ומה משיבין לו? כי כמון כפרעה - פרעה מלשון התגלות, כפי מדת העבדות שלך באמיתות הלב, באותה מדה מתגלה הקב"ה אליך.

(תורת אבות)

כי פי המדבר אליכם (מה, יב), וברש"י בלשון הקודש. ולכאורה מה הוא הראיה מזה שהוא יוסף, והלא כל המלכים צריכים לידע שבעים לשון? רק הפירוש הוא כך, שאמר להם ראו כל מה שדברתי עמכם מיום ראשון שראיתי אתכם עד היום, הגם שדברתי עמכם בלשון מצרי, היה הכל לשון קודש. ובאמת דיבר עמהם גם בשבת לשון מצרי, כי הסעודה שאכל עמהם - בשבת היה, כי אין 'הוכן' אלא שבת, וכתוב 'והם לא ידעו כי שומע יוסף', נמצא שדיבר עמהם בלשון מצרי. לזה אמר להם באיזה לשון שדיברתי עמכם הי' הכל לשון הקודש.

(ד"ר לסבי"ק מטאלין זי"ע - בית אהרן יב ד)

ויאמר אלקים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב כו' (מו ב). וקשה למה פתח בישראל וסיים אחריו זה ביעקב. אך נזכר לומר שכך הוא פירוש הפסוק, ויאמר אלקים לישראל - היינו אם תעלה למעלת בחינת ישראל שהוא גבוה מאוד, אל יבא לך גדלות מזה, רק תזכור שאתה יעקב בחינה קטנה, וזהו ויאמר יעקב. וגם מסיפא לרישא מדרש, בעת שאתה בבחינת יעקב היינו בקטנות, אל תהיה מזה בעצבות, רק אדרבה תזכור שתוכל להעלות לבחינת ישראל בתשובה ומעשים טובים ותתחזק יותר ויותר, וד"ל. וזה ענין הכרחי לעבודת השם יתברך במעלות החסידות.

(בית אהרן נא א)

אנכי ארד עמך מצרימה (מו ד). הקב"ה אמר ליעקב, בכל הבחינות שיעמדו ישראל, אפילו יהיו עומדים חס ושלום בדיוטא התחוננה, אפילו הכי תמיד אהיה עמם ואשרה שכינתי בתוכם, כי אני הי' שוכן בתוך ב"י.

(בית אהרן נא א)

קדושת הקדוש

אמרים מוכתרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

שפלות

בשם הצדיק רש"ק אמר: א נישט - בדארף נישט [מי שנחשב בעיני עצמו לכולם - אינו נצרך לכולם].

(בית אהרן מז, ב)

עיטורי קודש

מיכל: 'פון גארניט' [-מכלום], ושאל לו הרב: ואיך מגיעין לגארניט, ואמר לו ר' יחיאל מיכל: והלא זהו האמת שאני 'גארניט', ע"כ. ובדומה לכך מובא בספר תורת אבות (שמחה והתחזקות, אות כז): פעם שאל הסי"ק הר"א מסלונים: איך זוכים ומקבלים שמחה? והשיב: על ידי שפלות. וחזר ושאל: איך משיגים שפלות? והשיב: בשמחה, כפי שאמר הרה"ק רבי אברהם מקאליסק זצוק"ל על הכתוב (קהלת ב) לשמחה "מה" זו עושה, כלומר שעל ידי שפלות שנקראת 'מה' באים לידי שמחה, שפלות מאכט שמחה, ע"כ.

גדלות מביאה לעצבות

ואכן יסוד גדול בעבודת ה' הוא, שהאדם יחשיב את עצמו לכולם ועל ידי כך יוכל להתעלות בלי שיעור. ומאידך כאשר האדם מחשיב את עצמו למשהו, הוא מגיע ח"ו לעצבות. וכך אמר הרה"ק רבי אהרן מקארלין זי"ע: עצבות איז שאלו תחתית ר"ל [-עצבות היא שאלו תחתית ר"ל]. וואס איז דער עצם ענין פון עצבות [-מהו עצם ענין העצבות?], עצבות איז דער טייטש עס קומט מיר, עס פעלט מיר, הן בגשמיות הן ברוחניות [עצבות היינו שמגיע לי חסר לי, הן בגשמיות והן ברוחניות]. איז דאך אלץ זיך, וואס עפ"י מיר פעלט [-הכל הוא בשבילי ולמה יחסר אצלי].

שפלות מביאה לידי שמחה

רבינו מבאר את מעלת השפלות באומרו, אשר מי שנחשב בעיני עצמו לכולם, אינו נצרך לכולם. מי שמחשיב את עצמו ומתגאה, חושב תמיד שמגיע לו הכול, ועל כן הוא תמיד בעצבות ומרה שחורה בראותו שאינו הולך לו כרצונו ומחשבתו. מאידך, מי שבעיני עצמו נחשב לכולם, חושב שלא מגיע לו כלום והוא תמיד שמח במה שיש לו. בספר ברכת אהרן מובא מה שסיפר רבינו על מורו ורבו הרה"ק ר' אהרן הגדול זצ"ל מקארלין, שכאשר חזר מנסיעתו להמגיד הקדוש ממעזריטש זצ"ל, שאלו אותו: וואס איז אייך צוא גיקומען, און וואס האט איהר מקבל גיווען בא דעם רבי'ן אין מעזריטש [-מה ניתוסף לכם, ומה קיבלתם מהרבי במעזריטש]? וענה: "גאר נישט" [-כלום]. וביאר דבריו: זהו מה שניתוסף לי - אז איך בין גאר נישט [-שאני איני כלום].

בדומה לכך מסופר בספר שיח שרפי קודש, שפעם אחת שאל הרה"ק הר"ר בונם זי"ע להרה"ק הר"ר ברוך זצ"ל מסטיטשין אם יש לו אכסניא טובה בפרשיסחא, השיב לו: דער וואס פארנעמט נישט קיין ארט, דער האט שטענדיג א ארט [-מי שאינו תופס מקום, יש לו תמיד מקום].

מסופר על הרה"ק ר"א מסלונים בעל יסוד העבודה זי"ע, שישב פעם בשולחנו ודיבר במדת השמחה, ושאל: איך מגיעים לשמחה? ואמר לו בנו ר' יחיאל

לכל הצמאים והכמהים בשורה משמחת - נוסעים לרבי!

לאחר בקשות חוזרות ונשנות מהדבקים בצדיק, אשר כבר זמן רב משתוקקים לנסוע ללודמיר -בס"ד מתגבשת קבוצה לנסיעה, בשיתוף פעולה עם חברת נסיעות המנוהלת על ידי אנשי מקצוע בתחום, אשר שמים דגש מיוחד על נסיעות רגועות, בשימת לב מיוחדת על שינה בכל לילה, כדי להגיע ולחזור ביישוב הדעת.

הנסיעה תתקיים מיום שני י"ז בטבת, עד יום חמישי י"ט בטבת

בנסיעה זו יזכו גם להשתתף על ציונו הקדוש של ה"בני יששכר" ביום ההילולא - ח"י בטבת.

כמות הכרטיסים מצומצמת - הנסיעה מיועדת גם למשפחות

פרטים והרשמה במשרדי החברה: 02-5880-625

סיפור מאילנא דחיי

רבינו הקדוש • צדיקי דורו • הדבקים בחיים

מטוס בשמי הגבול

אדם גדול בזכות עצמו, נאות הרב וייסמנדל והסכים להוציא את המבצע בצורתו זו. אולם קודם לכן ביקש מרבי מנחם מנדל שיבטיח לו בשטר חתום שהכל יתנהל למישרין. רבי מנחם מנדל חתם והאישור ניתן. אישון לילה. בשעה היעודה בדיוק, הופיעה המשאית ובאחת זינקו פנימה כל חברי המסע, באמתחתם המסמכים הדרושים והתלבושות. גבול ציריך - שוויץ. כולם מזנקים החוצה וניגשים יחדיו אל שומרי הגבול כחיילים גרמניים מן המניין. אלא, שהשומרים נותנים בהם מבטים מצמיתים וחסרי אמון. "תוכיחו שאינכם מחופשים ושהמסמכים שבידיכם אינם מזוייפים!", קראו הניצבים בקול נוקשה.

ואז פנו החיילים לתחקר את חברי הקבוצה איש איש בתורו ולשוחח עימם בשפה הגרמנית... הפחד היה נורא, כולם ידעו כי כאשר יגיעו להרב הלבשרטאם וינסו לדבר עימו ללא הצלחה, יהיה המצב נורא ומסוכן ביותר. ולפתע - - - קרע את הדממה שאון אדיר מחרש אזוניים. מטוס רחב כנפיים הגיח כמו משום מקום והחל לחוג בשמיים בתנועות מעגליות. שומרי הגבול פתחו במנוסה, נטשו את עמדתם ורצו לתפוס מחסה, בחשבם שאלו מטוסים הבאים להפציץם.

עשרים ושלושה היהודים נשארו לבדם חופשיים ובטוחים. פתחה של שוויץ ארץ המבטחים פתחה לפניהם באין עוצר ומפריע, וכך חצו את הגבול בשלווה ובהודיה רבה לבורא יתברך על הנס אשר עשה עמהם ברחמינו כי לא כלו.

לאחר שנגעו אנשי הקבוצה מהמסע המסוכן ויצרו קשר עם איש חסדם הרב וייסמנדל, פנה הרב דוב בער אל הרבי מסטראפקוב ושאלו: "כיצד הסתכנת וההנת לקחת על עצמך את העול הכבד והמסוכן? האיך בטוח היית בעצמך עד אשר הבטחת וחתמת כי המסע יצליח ללא קושי ומכשול???" פתח רבי מנחם מנדל הלבשרטאם וסיפר:

היה זה עוד בילדותי, בצל הסבא קדישא משינאווא זיע"א. נער קט הייתי בצילו הטהור, והנה פעם אחת נתקפתי בשיעול רם ועמוק. כנראה שלא חשתי בטוב אז. השיעול הגיע לאוזניו של זקני הקדוש, והוא הפנה אליי את ראשו בהפטירו בחיבה: "סאי צייט איבער די אכציג!" [לזאת (לשיעול) עוד נכון הזמן למעל גיל השמונים... כמי שאומר, מה לך נער צעיר לא להרגיש בטוב בשנותיך המוקדמות...]

באותו רגע ידעתי בבירור, כי ללא ספק אזכה להאריך ימים ולעבור את גיל הגבורות. כל כך הייתי בטוח בכך, שאף מוכן הייתי לחתום על כך בשטר...

זאת כי כל דיבור שיצא מפיו הקדוש של זקני, היה מחושבן ומדוקדק היטב, וכל דיבור שלו, אפילו קל שבקלים, מעולם לא שב ריקם. רבי מנחם מנדל אכן האריך ימים, ונפטר בשיבה טובה בארה"ב זקן ושבע ימים ביום ו' אייר תשי"ד.

לרגל האירצייט ה-208 של הרה"ק רבי יחזקאל שרגא משינאווא זיע"א בן הרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א - ו' טבת תקע"ה. (עי' ספר עבודת עבודה)

הרה"ק בעל הדברי מנחם מסטראפקוב זיע"א

אין ספור מבצעים נועזים ותחבולות שונות ומשונות, קיים הגאון רבי דוב בער וייסמנדל זצ"ל להצלת יהודי אירופה בשנות הזעם של מלחמת העולם השנייה. ללא חת ומורא, בבטחון יוקד, בורוע נטויה ובגאוה יהודית איתנה, הילך והסתובב מפה לשם, נושא ונותן מתמקח ומתוכח עם בחירי מפקדי הנאצים, ראשי חיות האדם הרצחניות, בערמה ובתחבולות אין מספר, כדי להציל עוד ועוד יהודים. תמיד היה רבי דוב בער נמצא שם, בחזונו היהודית המובהקת, בזקנו ההדור ובפאותיו, במעילו הארוך המשתפל, הבלוי ואף קרוע במעט. רבי דוב בער לא שת ליבו בימים טרופים אלו לצרכיו האישיים, האדמה בוערת תחתיו, העולם היהודי בוער כאש הכבשן. אין הוא יכול לנוח לרגע.

ואכן, לצד אכזבות רבות מחד ומאות מכתבי התחננות מאידך לכל העולם שיסייעו לו לעצור את הטבח הנורא המתבצע בעם הנבחר - הצליח הרב וייסמנדל בכל זאת לחולל מבצעי הצלה נועזים ביותר, ובסייעתא דשמיא נפלאה מעל דרך הטבע, זכה להציל נפשות רבות מישראל ולקיים עולמות מלאים.

כל מבצעי, פעליו ומפעליו, כולם רבי אומץ לב הם, חדורי אמונה, עשויים מקשה כבדל בכח בטחון חזק בבורא, ללא שמץ התפעלות מאדם, ומלאים באהבת ישראל צרופה וברצון עז להציל נפשות ישראל בכל מחיר.

אחד מהם, הקטן יחסית לעומת האחרים, היה מה שנקרא 'מבצע שוויץ'. היתה זו תכנית מסועפת לפרטי פרטים ומאורגת להפליא, לפיה עשרים ושלושה אנשים ימתו למשאית משא העושה את דרכה לגבול השווייצרי, ויקפצו לתוכה בחסות עלת הליל. משם ימשיכו עד לגבול ויקפצו שוב החוצה, שם לבושים יהיו כולם במדי חיילי האס. אס. - אותם השיג רבי דוב בער בדרך לא דרך - ומצוידים במסמכים מקוריים שזויפו בקפידה, וכך יגשו החבורה כולה לשומרי הגבול, יציגו את עצמם כחיילי של הפיהרר, וכך יחצו בשלום את הגבול לעבר הארץ הנחשקת נטולת הסכנה.

בין עשרים ושלושה המאושרים שיזכו בחייהם לשלל, נמנה הצדיק בנם של קדושים רבי מנחם מנדל הלבשרטאם מסטראפקוב, בנו של רבי אברהם שלום זצ"ל, בנו של הצדיק הנודע הרה"ק משינאווא זיע"א.

בטרם יצאה הקבוצה למסע הבריחה המסוכן, כינס רבי דוב בער את כולם ומסר בפניהם את פרטי התכנית על כל סעיפיה. ואז הציג רד"ב שאלה קריטית בפני הנוכחים:

"האם כולכם יודעים לדבר בשפה הגרמנית, בכדי שתוכלו לדבר עם שומרי הגבול בזמן אמת כחיילים גרמניים?"

עשרים ושניים מהנוכחים ענו מיד תשובה חיובית, מלבד רבי מנחם מנדל הלבשרטאם.

"איני מכיר את השפה הזו כלל וכלל", אמר הצדיק.

שקט השתרר. רד"ב רהרר רגעים בודדים ולאחר מכן לחש בכאב: "לצערי הרב, נראה שאינך יכול להצטרף לבריחה. אי יכולתך לדבר בשפה זו עלול לסכן את כל הקבוצה ולגרום לכולם להיתפס..."

אך אז נעמד רבי מנחם מנדל וקרא בנחרצות: "אל דאגה! בטוח אני ומבטיח לכם שלא יאונה לנו כל רע, והכל יבוא וילך בשלום!" למראה נחרצותו של הרבי מסטראפקוב, ובהיותו בנם של קדושים

ילדי רבנו שלמה

חידת השבוע

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

חידה: מה גרם לשומרי הגבול בציריך לברח?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלוח עד יום ראשון פרשת ויחי.

הזוכה לפרשת וישלח: יוסי הגי, בית שמש

אוצרות ומשגים

אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ, באותה שעה הוא מתקן ומעלה את כל הניצוצות של פולין רייסן וליטא גם יחד!"

ילדים יקרים: דעו לכם כי בכל דבר יש ניצוץ קבוי בתוכו, בחפצים, במזון, בחי ובדומם ובכל דבר. וכשרוצים להגביה את ערכו של הדבר או החפץ, צריך להגביה ולרומם ניצוץ זה כלפי מעלה, וממילא הדבר עצמו גם הוא מתקדש. איך מעלים את הניצוץ? - לדגמא: כשאדם אוכל לחם ומכין שאוכל לכבוד ה' יתברך, כדי שהמזון יספק לו כח לעבודת הבורא - הרי שהוא מעלה את הניצוץ של הלחם כלפי מעלה, לדרגה גבוהה, ובכך קדש אותו.

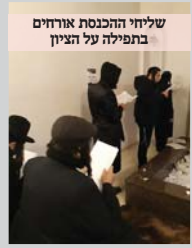
העלאת ניצוץ

כאמר בפרקים הקודמים, רבינו שלמה התקרב לדרך החסידות על ידי רבי אהרן הגדול מקארלין בשליחותו של המגיד ממעזריטש, כאשר רבי אהרן חושף בפניו של רבי שלמה את מעלתה ויקרתה של דרך החסידות, ואחר כך מזמין אותו לנסוע למעזריטש לחסות בצלו הטהור של המגיד. לא מיד עלה רבי שלמה להסתופף בצל המגיד, ובתקופה זו התבטא רבי אהרן בפני המגיד בשבח תלמידו רבי שלמה ואמר: "יש לנו אברך, שבלי יום הפפורים כשאומר הפסוק 'ה'

תפילת הישועות

מעמד תפילה אדיר התקיים על ציונו של רבינו שלמה ביום המסוגל זאת חנוכה. השליח המיוחד של 'הכנסת אורחים לודמיר', עשה את דרכו אל לודמיר השקטה יחסית בימים אלה, נעמד בהיכל הצר

במקום ממנו רבינו אינו מש לעולם וניצב כאב רחום כמו בחיים חיותו. ב ד מ ע ו ת ו ת ח נ ו נ י ם , ב ז ע ק ו ת ו ב ה פ צ ר ו ת ,

שליח הכנסת אורחים בתפילה על הציון